

?Antic cinema Olímpia

A vegades, els catàlegs de patrimoni serveixen per preservar elements destacats d'un edifici, com és el cas de les façanes de l'històric cinema Olímpia quan es va enderrocar l'interior i es va substituir per un centre comercial. La façana principal és una de les més característiques del carrer Guimerà.

Foto: Francesc Rubí

L'edifici va ser dissenyat el 1926 en estil noucentista per l'arquitecte olotí Josep Danés i Torras - deixeble del santvicentí Bernat Pejoan -, amb diverses obres al Bages i autor del santuari de Núria o de l'església de la Mare de Déu dels Àngels de Barcelona, entre moltes altres. Es va inaugurar el 1927.

Les façanes donen als carrers de Guimerà i de Casanovas, i la més interessant és la principal, de composició clàssica, de dues plantes i golfes sota el terrat. Està ordenada simètricament amb cinc obertures per planta organitzades en eixos verticals. A la planta baixa, hi ha tres portals d'accés al centre i dos òculs el·líptics als laterals. En la planta principal, que corresponia a l'amfiteatre, hi ha cinc obertures: tres grans finestres coronats per arcs de mig punt al centre amb balcons de balustres i dues finestres als extrems que a sobre tenen frontons triangulars i uns òculs més petits emmarcats amb motius vegetals. Entre els eixos hi ha uns bonics fanals de ferro forjat. A la planta de sota de la coberta, on hi havia la cambra de ventilació, hi ha un fris format per petites finestres separades per una o dues mènsules. La part superior està coronada per un capcer espectacular, amb una barana massissa que al centre té un medalló amb corona que conté el nom del cinema, flanquejat per dues grans volutes, dos pinacles i altres elements decoratius. Tot plegat, expressa un Noucentisme clàssic de caràcter monumental, típic dels teatres i cinemes de l'època.

El catàleg de Manresa protegeix la façana de l'edifici per la importància històrica i artística i com a referència en el paisatge urbà. Es tracta d'una façana amb un gran equilibri formal, referent de l'arquitectura monumental noucentista a Manresa, amb valors històrics socials i lúdics per als manresans. Es va inaugurar amb el nom de Pathé-cinema, era propietat de l'empresari Serramalera i tenia un aforament de 1.374 butaques. En aquells moments es van construir altres

dos espais escènics, el teatre Kursaal i el Modern Palace, amb els quals va mantenir una forta competència. El 1935 es va encarregar a Josep Danés el projecte d'un nou escenari en estil *Art déco*, però al final el va realitzar l'arquitecte manresà Pere Armengou el 1936. Va tancar el 1984 i, a partir de llavors, el solar s'ha destinat a usos comercials, primer un centre comercial i, posteriorment, una gran botiga del grup Inditex. Aquesta nova construcció amb el manteniment i restauració de l'antiga façana va anar a càrrec de l'arquitecte manresà Anton Baraut.

[despiece]**PER SABER-NE MÉS:**

- GASOL, Josep M., «Els Espectacles», a Manuel Riu (dir.), *Història de la ciutat de Manresa 1900-1950*, vol. III.. Caixa de Manresa, 1991.
- JUNYENT, Francesc, *El patrimoni històric i artístic (dels orígens als nostres dies)*, volum s/n de la *Història gràfica de Manresa*, Parcir Edicions Selectes, Manresa, 1994.
- PUIGVERT, Joaquim M., *Josep Danés i Torras. Noucentisme i regionalisme arquitectònics*, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Barcelona, 2008.[/despiece]